Dosar nr. 4-227/24
4-24135314-28-4-27112024

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

17 februarie 2026 mun. Edineț
Judecătoria Edineț, sediul Central
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Toma Alexandru
Grefier: Burlac Corina, Velișco Ecaterina, Cobileanschi Iuliana
Cu participarea:
Avocatului Gordilă Vitalie
Interpretului Rusnac Liudmila, Istratii Rita

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în privința lui Lubnițchi Valeriu, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în municipiul *****,

pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

La data 16.11.2024, agentul constatator din DP Nord a INSP, agent principal Morari Sorin, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 581107, prin care Lubnițchi Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, cu remiterea pentru examinare în instanța de judecată (f. d. 1-2).

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, Lubnițchi Valeriu, la data de 16.11.2024, ora 11:40, în orașul Edineț, str. Hajdeu intersecție cu str. Șoseaua Bucovinei, în timpul convorbirii, a ultragiat și insultat cu cuvinte necenzurate.

Acțiunile făptuitorului Lubnițchi Valeriu, de către agentul constatator, au fost încadrate în baza art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanței de judecată și a*

documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, exprimată prin acţiune, verbal sau în scris.

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul - verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 581107, din 16.11.2024, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Edineț, sediul Central, care a fost distribuită judecătorului Toma Alexandru.

În continuare, în cadrul ședinței de judecată, *reprezentantul agentului constatator, Morari Sorin,* nu s-a prezentat, înaintând o cerere de examinare în lipsă.

În şedinţa de judecată, *persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, Lubnițchi Valeriu,* a comunicat că nu este de acord cu procesul-verbal întocmit de către agentul constatator. A declarat că, la data de 16.11.2024, a stat și a așteptat lângă benzinăria Lukoil, orașul Edineț, mai aproape de amiază, s-a apropiat un polițist la dânsul, nu știe cum îi este familia, crede că e Morari, a început conversația cu dânsul și l-a rugat să iasă din mașină. A ieșit din mașină și din conversație, deodată l-a rugat să sufle în DRAGER, el a zis că în DRAGER va sufla șoferul mașinii care acuș se va apropia, deoarece el nu a mers, dar a stat pe loc și nu l-a oprit nimeni. Acesta a spus „nu mă interesează, dacă ceva nu-ți place ai să contești”, a repetat asta de vreo câteva ori, într-un moment s-a apropiat polițistul Sorin, vorbind la telefon „cheamă evacuator”. Fără să îl întrebe ce s-a întâmplat. De aceea că lui deja de 4 ori i-au evacuat mașina, a înțeles că acuș va fi a 5-a oară. Emoții a avut multe și mult a vorbit, deoarece de fiecare dată când îi luau mașina, el se împotrivea, însă de data asta nu s-a împotrivit, a spus așteptați pe șofer. Deodată a venit grupa operativă și ajutorul, l-au rugat să se așeze în mașină, s-a așezat, poliția nu pierdea timpul, au început să evacueze mașina fără acte fără nimic, șoferul s-a apropiat, a întrebat ce se întâmplă, el a lăsat mașina, polițiștii nu au atras atenție la spusele șoferului Cara Tatiana, dar polițiștii nu au avut nevoie de șofer, ei au avut nevoie de dânsul. Când încărcau mașina, el prin sticlă a strigat cuvinte necenzurate, în timpul acesta Sorin filma și a considerat că a spus cuvinte necenzurate în adresa lui. Când a vorbit cu Moraru agent constatator, Sorin nu a auzit despre ce ei au discutat, deodată a sunat la evacuator. Sorin în mașina de poliție l-a amenințat că el „acuș o să-mi facă”. Susține că declarațiile sale le poate confirma Tanea Cara, Viorel Moraru. Susține că, acțiuni ilegale nu a făcut în privința la polițiști, dânsul a făcut tot ce l-au rugat. Solicită să fie anulat procesul-verbal.

În ședință de judecată, *reprezentantul persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional, avocatul Vitalie Gordilă*, a solicitat să fie declarat nul procesul – verbal și să fie încetat procesul contravențional în privința lui Lubnițchi Valeriu. A menționat că nu este prima dată cînd agentul constatator

încearcă să-l învinuiască pe contravenientul Lubnițchi Valeriu pentru fapte similare. Conflict între Valeriu și agentul constatator a mai fost și în general, Lubnițchi are relații presate cu colaboratorii de poliție, doar că au fost în alte circumstanțe. Menționează că nu există careva probe, nici martori, nici înregistrări video. Agentul constatator urma să prezinte probe, urma să fie martori.

Audiind participanţii la proces şi examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că procesul contravenţional urmează a fi încetat din considerentele expuse infra.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, ”Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei”.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În conformitate cu art. 461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445 din Codul contravenţional, instanţa încetează procesul contravenţional.

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: 1) încetarea procesului contravenţional; sau 2) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Potrivit art. 395 alin. (1) Instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolul 353 se constată de către

angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei și se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Conform art. 425 Cod contravențional (1) probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei; (2) în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medicolegale, raportul de expertiză.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 581107 din 16.11.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării

principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod.

La fel, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție din 16 noiembrie 2024, încheiat în privința lui Lubnițchi Valeriu, se constată că actul de sancționare a fost încheiat în prezența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, la rubrica nr. 12 „Obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional”, făptuitorul a indicat că „Nu sunt”, iar la rubrica nr.18 „recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită” făptuitorul a indicat „refuz de a semna”.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor sale prevăzute la art. 34, 378, 384 și 448, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, pentru a permite persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei

conduite, argument prin care instanţa a constatat incertitudini la descrierea faptei, însă doar în contextul temeiniciei acesteia şi nu a caracterului procesual, pentru care se va expune *infra*.

Instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului sau în *absenţa* lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din DP Nord a INSP, Morari Sorin, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu.

Regulile nominalizate sunt dictate inclusiv din faptul că prin reţinerea eventuală a diferitor erori formale invocate de părţi în procesele contravenţionale, în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul îşi va mai onora obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv o cauză, după cum reiese inclusiv conform § 41 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional *(nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție)*.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) și (3) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a procesului-verbal este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că persoana în privința căruia a fost pornit procesul contravențional, Lubnițchi Valeriu, este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 581107 din 16.11 2024*, încheiat de către agentul constatator din cadrul DP Nord a INSP, Morari Sorin, prin care ultimul a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei (f. d. 2);

- *raportul agentului principal, Morari Sorin, SSP a SP EDOCBRDN a DP Nord a INSP*, prin care ultimul a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei (f. d. 3);

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator din cadrul DP Nord a INSP, a prezentat cu referire exclusivă la demonstrarea faptei comise şi a vinovăţiei persoanei, procesul - verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simţuri”*, fiind obligat să acumuleze/administreze şi alte probe în susţinerea sa.

Astfel, în argumentarea substanţială a comiterii faptei, cât şi vinovăţiei persoanei, în pofida prezentării unor informaţii drept probe în susţinerea celor constatate de agentul constatator, s-a eşuat în demonstrarea prin probe certe privind faptul comiterii contravenţiei îndeosebi cu vinovăţie sub forma intenţiei, de către Lubnițchi Valeriu.

Or, în aspect material, în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au invocat drept probe doar declarația agentului constatator, fără alte argumente și probe ce ar adeveri fapta descrisă de către agentul constatator.

Prin urmare, agentul constatator doar a prezumat în mod arbitrar comiterea unei contravenţii de către o persoană, la caz de Lubnițchi Valeriu şi nu a administrat în speţă nicio probă, cercetând cazul în mod vădit neobiectiv şi nu sub toate aspectele, iar prin urmare, evenimentele nominalizate în procesul - verbal cu privire la contravenţie nu pot echivala cu fapta de ultragiere și insultare cu cuvinte necenzurate, imputată lui Lubnițchi Valeriu.

Astfel, în acest context, urmau a fi administrate probe suplimentare, care ar fi convinge un observator obiectiv despre prezenţa unei intenţei de a comite contravenţia incriminată, or altfel, prin recunoaşterea vinovăţiei lui Lubnițchi Valeriu în baza actelor anexate la dosarul contravenţional, s-ar impune instanţa să adopte o soluţie arbitrară incompatibilă cu principiile fundamentale ale preeminenţei dreptului necesar într-o societate democratică.

Subsecvent, deși, în măsura în care procesul - verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425

alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nicio probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar instanța se va expune inclusiv și prin prisma probelor acumulate, ultimele din care nu denotă comiterea contravenției incriminate la caz.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, dar în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorilor, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea certă a acuzării pe care o aduce făptuitorului, inclusiv sub aspectul vinovăţiei acestuia, iar instanţa a stabilit că fapta incriminată nu a avut loc.

În aceiaşi accepţiune, instanţa mai iterează că făptuitorului i s-a incriminat, deşi descrisă clar, o faptă totuşi abstractă, reieşind din substanţa acţiunilor făptuitorului şi circumstanţele descrise ca fiind fapta comisă, or instanţa consacră că principiul *preeminenței dreptului* impune ca orice imixtiune a autorităților în dreptul individului, pe care Convenția le protejează, să fie supusă unui control riguros, iar o normă este clară, accesibilă şi previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în aşa fel încât să permită oricărei persoane să îşi corecteze conduita şi să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecinţele care pot apărea dintr-o normă (*Silver ş.a. împotriva Regatului Unit*, 25 martie 1983), or odată ce statul adoptă o soluţie, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerenţă pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluţii (*Păduraru împotriva României*, 1 decembrie 2005).

De altfel, cu referire la caz, preeminența dreptului mai generează, în materie penală, alte principii, cum sunt principiul legalității delictelor și pedepselor şi principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie, ce impun că în orice situație, o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege, iar persoana are dreptul să cunoască în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală (*Kokkinakis împotriva Greciei*, 25 mai 1993).

Prin urmare, în absenţa altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra fapta de ultragiere a colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, instanţa nu poate stabili că Lubnițchi Valeriu ar fi acţionat cu intenţie de a comite fapta contravenţională prevăzută la art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, în forma descrisă la caz.

Instanţa notează astfel că argumentele prezentate de făptuitor oferă o puternică valenţă poziţiei de nevinovăţie în detrimentul acuzaţiei aduse, în susţinerea căreia, agentul constatator nu a prezentat alte probe necesare, iar de la etapa constatării faptei contravenţiei, Lubnițchi Valeriu nu a recunoscut faptele incriminate, or ultimul fiind prezent la încheierea procesului-verbal în privința sa, a notat că nu este de acord cu faptele incriminate.

Aşadar, în lipsă de probe *(elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod)* și în mod voalat cu referire la existenţa vinovăţiei, instanța reține că agentul constator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând totuşi concluzii pripite, lipsite de suport juridic pe acest capăt de acuzare, fără să acumuleze probe ce ar confirma vinovăția lui Lubnițchi Valeriu, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit.

Prin urmare, instanţa reiterează că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită făptuitorul Lubnițchi Valeriu.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice ambele fapte, atât *pe baza constatărilor personale*, cât și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa.

Cu toate acestea, instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, însă nu poate trece cu vederea situația când este posibilă administrarea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce a fost realizat în speță doar superficial.

În circumstanțele date, potrivit principiului *„actori incumbit probation”*, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către Lubnițchi Valeriu a contravenției imputate.

Prin urmare, din cuprinsul art. 462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe soluţia de încetare a procesului contravențional sau de declarare a vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea

sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează, dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 din același cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Așadar, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator din cadrul DP Nord a INSP, Morari Sorin, în privința lui Lubnițchi Valeriu, pe semnele contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

În temeiul prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit. b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1), 462 şi 465 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Lubnițchi Valeriu**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul **Toma Alexandru**